

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 7. Qui, & quales beneficij fructus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

Qui, & quales beneficij fructus?

Quia superius memini fructuum, quos suos facit, qui Ecclesiae, & altari seruit, non possum quin paucis, ac veluti per transfennam aliquid ex antiquitate delibem, doceamque quid Apostoli, quid Sancti Patres de ijs censuerint: ut ex illorum sensu, ac calculo appareat, qua ratione illos assequi, quomodo ijsdem uti debeamus.

Vulgò eas possessiones, & bona, quæ ex beneficio relinquuntur, vocamus *fructus beneficij*: non sine omine: ut enim fructus enasci solent ex herbescenti viriditate, ac floribus: ita & prouentus illi ex officio; in quo debet esse sua bonæ spei viriditas, sui pietatis, religionis, fidei, charitatis aliarumque virtutum flosculi, à quibus ad animum transeat fructus vberimus.

Apostoli Canone Quadragesimo vocabant prouentus illos Ecclesiae, Græca voce *κυριακά* id est *Dominica*, bona Domini, Dei opes, quæ beneficiarijs committuntur, & quorum exigentur rationes, ut ab œconomo repeti solent. Ex eo fluxit ea in scholis opinio, quæ beneficiarios prouentuum suorum dispensatores amat, & facit, negat autem ex vero esse dominos.

D. Bernardus libro quarto de consideratione ad
Euge-

Eugenium, appellat *Patrimonium Crucifixi*. Nimirum se bonis omnibus, & vniuerso (cuius tamen erat Dominus) exiit Christus, vt te (ô Clerice) indueret, pauper omninò factus, vt tu illius egestate ditareris. Hoc igitur patrimonium ama, suscipe, vere, vt Crucem soles, ac Crucifixum.

Tertulianus altiore stylo, vocare solitus *deposita pietatis*. Censebant nimirum primi Christiani, qui ad illam beneficentiam inuitabantur diuinis oraculis, suas opes benè, aut piè deponi in manibus Clericorum ad sanos vsus, ad egenorum opem, ac stipem melius & castius per Clericorum manus erogandam.

Urbanus huius nominis primus, qui secundo sæculo vixit, bona Ecclesiastica, dicebat esse *vota fidelium, pretia peccatorum, patrimonia pauperum*.

Vota quidem fidelium, quod ijs explicarent animi sinus, desideria panderent, & vna cum sacra illa, regiaque munificentia, vota, precesque pro salute, & incolumitate sua in cœlum emitterent, vt si quæ forte contractæ essent labes, si quæ maculæ peccatorum, eæ omnes attributo Ecclesiæ sensu, amplissimisque possessionibus eluerentur, & inde eas nominare placuit *pretia peccatorum* quod ijs quodammodo peccata sua redimerent, lytrumque supremo Iudici etiam viui, ac spirantes penderent. Addit pius Pontifex eadem Ecclesiæ bona esse

patri-

In Apo-
log. c. 39.

In Ep. ad
Christia-
nos.

448 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
patrimonia pauperum, cui consentit Ambrosius,
cuius hoc est breue, elegans, & pium pronun-
tatum.

Adu. reb. sym. *Possessio Ecclesie sumptus est egenorum.*

Ex illa persuasione factum opportunè, & piè, vt
multis in locis pauperes Ecclesie bonis, ac Clerico-
rum prouentibus vterentur. Romæ certè sub Cor-
Euseb. l. 6. c. 35. nelio summo Pontifice, mille & quingenti ab Ec-
clesia nutriabantur. Reliqui sumptus cedebant Cle-
ro, qui tum temporis in communi vitam agebat,
& inde Clerici, olim dicti Cœnonici, hoc est in
commune viuentes.

Hæc fuit auita maiorum nostrorum pietas, hic
sensus antiquitatis; hæc summorum Pontificum
oracula, hæc sanctorum virorum placita, hic vsus
bonorum Ecclesiasticorum, à quo mirum quan-
tum aberrant. Primum ij, qui ea in consanguineos
effundunt, vt illis pinguescat caro, & sanguis, au-
geantur amicorum fortunæ etiam supra datam à
natura sortem: quod impietatis est genus quod-
dam, exuere *Crucifixum*, vt amicum, vt consangui-
neum, vt mundum induas; nec minus peccant illi,
qui aut sordida auaritia, ex Ecclesie prouentibus
arcas suas onerant, ac fatigant, aut insano luxu in
suas voluptates foedè prodigunt.